Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Xalet al passatge Palmira número 2

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Passatge de Palmira, número 2
Emplaçament	La Floresta

Coordenades:

Latitud:	41.445969445045
Longitud:	2.0836284767698
UTM Est (X):	423453
UTM Nord (Y):	4588671

Classificació

Número de fitxa	08205 - 463
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-145.
Data aprovació:	dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	3688901DF2838H0001SD
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2023 - 12:25

Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dc., 21/01/2026 - 14:31

Descripció

Xalet d'estil noucentista situat al barri de la Floresta. És de planta quadrada, i consta de planta baixa, pis i golfes, amb teulada a doble vessant.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres eixos d'obertures, amb el portal al centre. Conserva la porta de doble fulla, de fusta i vidre, que queda aixoplugada per una pèrgola metàl·lica i amb vidre. L'accés es fa per una escala amb balustres de peces de morter modelat. Els paraments són arrebossats i pintats de blanc. Al nivell del paviment, destaca un sòcol fet de rajola amb un escacat de color blau i blanc. A cada costat del portal hi ha un finestral amb arc rebaixat i ampit de rajola blava. Al primer pis hi ha dues finestres laterals. Les obertures de la planta baixa i pis són d'arc carpanell i estan engaltades a la llinda, als brancals i als ampits. Al pis de golfes hi trobem una finestra situada al centre, amb arc carpanell i una sanefa esgrafiada al damunt, igual que en les dues finestres inferiors. A cada costat té una finestra més petita d'arc de mig punt. El ràfec de l'edifici és format per caps de biga de fusta, i la teulada és d'estil holandès.

En una façana lateral a la planta baixa hi ha una galeria semicircular amb columnes jòniques i arc carpanell que fa de balcó al primer pis, amb balustrada de peces de morter modelat. La resta de façanes segueixen una pauta decorativa similar.

Són destacables els arbres del jardí pel seu volum.

Història

Aquest xalet va ser propietat d'Emeterio Escudero Higueras, un dels integrants de l'Associació de Propietaris de la Floresta Pearson, entitat fundacional de la Floresta. El carrer que avui porta el seu nom, va ser el més important fins a l'obertura al públic del baixador de la Floresta Pearson l'any 1925, ja que era l'única forma d'accedir a l'antiga Colònia des de la carretera de la Rabassada. Primer es va anomenar "Via Núm. 1", després "Avinguda Central" i finalment amb el seu nom actual: Emeterio Escudero. El carrer Palmira, on s'ubica aquest habitatge, deu el seu nom a la dona del senyor Escudero: Palmira.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XlX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.